

[Lange.]

tiserer med, fordi de ikke kan betale den forlangte Pris: at gennemføre andre Forslag, som de anser for uheldige og skadelige.

Det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Partiet Venstre (Johs. Clausen), sagde, at den Fremgangsmaade, der var benyttet ved de forudgaaende Forhandlinger, kun kunde bidrage til at svække Rigsdagens Anseelse, og at man ikke i Fremtiden kunde benytte en saadan Fremgangsmaade. Naar det ærede Medlem har den Opfattelse, undrer det mig, at han overhovedet vil medvirke til, jeg kan sige til at rejse et sørgeligt Mindesmærke over Parlamentarismens Forfald: Paa faa Dage at gennemføre saa mange omfattende Forslag, som det her drejer sig om, Forslag, som var til anden Behandling i Lørdags i det andet høje Ting; og som ikke ret mange kendte Indholdet af, da de skulde tage Stilling til det. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at heller ikke Forslagsstillerne — jeg tænker her paa de Udvalgsmedlemmer, som indstillede Lovforslaget til Vedtagelse — i Virkeligheden kunde kende dets Enkeltheder eller havde haft Tid til at overveje og undersøge de mange nye Ting, der her kom frem. At dette er rigtigt, tyder ogsaa de mange Ændringsforslag paa, som blev stillet ved tredje Behandling af Forslaget i Gaar i det andet høje Ting.

Som Bestemmelserne i sidste Øjeblik er ændret, og saa mange de er, er det vanskeligt at tale om dem og være sikker paa, at man ikke kommer til at omtale Bestemmelser, som maaske er blevet ændret, eller som overhovedet slet ikke mere findes i Lovforslaget, fordi der i Virkeligheden ikke har været Tid til en omhyggelig Gennemgang af disse vidtrækkende Bestemmelser. Betegnende for den mangelfulde Udarbejdelse er det, som omtalt i det andet høje Ting, at en kendt Skribent, der ellers maa have gode Betingelser for at kunne skrive om Spørgsmaal som disse, i et Hovedstadsblad har skrevet en Artikel, der hviler paa en Misforstaaelse af Bestemmelserne. Man angriber denne Skribent, fordi han ud fra en Misforstaaelse har angrebet Lovforslaget, men jeg tror ikke, man med Rette kan angribe ham, for de Bestemmelser, som han har omtalt, og som han har misforstaaet, fordi han ikke kunde regne med, hvad der stod i Bestemmelserne, men skulde tænke sig til, hvad Meningen var, kunde ingen forstaa. Derfor maatte de ogsaa absolut misforstaaes. Det har da ogsaa vist sig, at disse Bestemmelser, der er det fundamen-

tale i Forslaget, Bestemmelserne om en Kornordning og Afgiftens Størrelse og Beregning, ved tredje Behandling har maattet fuldkommen ændres.

Det blev sagt fra Venstres Side i det andet høje Ting, at den Kornordning, som man her søger at gennemføre, var bedre, man sagde vist endda betydeligt bedre end Landbokommissionens Forslag. Jeg maa indrømme, at det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) i sine Udtalelser her for lidt siden var betydelig mere maadeholden i sin Ros, idet han sagde, at det nogenlunde laa paa Linie med Landbokommissionens Forslag. Nu kan jeg naturligvis ikke vide, ud fra hvilket Synspunkt man taler, naar man i det andet høje Ting siger, at dette Forslag er bedre end Landbokommissionens. Hvis det har været ud fra den Opfattelse, at vel maatte vi have en Forhøjelse af Kornprisen for det kornsælgende Landbrug, men det gjaldt om, at denne Forhøjelse ikke blev for stor, saa kan man naturligvis sige, at dette Forslag er bedre end Landbokommissionens. Hvis man har ment, at det kun var teknisk set, det var bedre end Landbokommissionens, saa maa jeg, uden at jeg vil betegne det Forslag, vi i Dag har til Behandling, som noget teknisk Mesterværk, indrømme, at der er sket visse tekniske Forbedringer. Men jeg gaar ud fra, at naar man fra Venstres Side siger, at denne Ordning er bedre end Landbokommissionens, saa mener man, at den er bedre for Landbruget, og ikke tænker paa det rent tekniske; men da maa jeg sige, at jeg ikke forstaaer en saadan Tale.

Man har indsat Bestemmelser om en Minimumspris paa 11 Kr. og om en Maksimumspris paa 13 Kr. I Landbokommissionens Forslag var Minimumsprisen for Majs og Rug 11 Kr., for Byg og Havre 12 Kr. og for Hvede 14 Kr., og der havde man ingen Maksimumspris. Saa har man sagt, at man i Landbokommissionens Forslag ikke havde taget Hensyn til de haarde Hvede- og Rugsorter, de dyre oversøiske Hvede- og Rugsorter. Det maa jeg nu gaa ud fra, at man havde. I Oplysninger, som jeg, efter at Landbokommissionens Forslag var kommet frem, indhentede, meddeltes det mig, at det var naturligvis Meningen, at der ogsaa paa disse Kornsorter skulde lægges en Afgift. Men for øvrigt vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister — jeg kan ogsaa spørge det ærede Medlem, som talte for Partiet Venstre —, om der i det Forslag, vi her har til Behandling,